

[Finansministeren.]

må jeg sige, at jeg finder den udgang, der her foreslås, både rimelig og forsvarlig. Hr. Kaalund-Jørgensen er frifundet for de anklager, der i sin tid var rettet mod ham, og hans minister — som desværre ikke kan være tilstede i dag — har anset den i normeringsforslaget foreslåede ordning for forsvarlig og rigtig. Jeg kan for mit vedkommende helt tilslutte mig undervisningsministerens betragtninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1—20
vedtoges uden afstemning.

Der foretoges delt afstemning over § 1.

Punkterne 1—377 og 379—410
vedtoges uden afstemning.

Punkt 378
vedtoges med 75 stemmer mod 4.

Ændringsforslagene nr. 21—34, § 2, således ændret, ændringsforslagene nr. 35—46 og § 3, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Forstenaestformand (Arnth Jensen): Punkt 10 skal jeg lade udgå af dagsordenen.

Man gik derefter til punkt 11:

Anden behandling af forslag til lov for Færøerne om aldersrente.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

P. M. Dam: I min første tale her i det høje ting tillod jeg mig at pege på, at den sociale forsorg på Færøerne er under al kritik, og jeg udtalte håbet om, at det såvel fra dansk som fra færøsk side måtte være en æressag at hæve den sociale forsorg på Færøerne, så at den kom på højde

med det øvrige lands. Det er derfor med stor glæde og tilfredshed, at jeg benytter lejligheden til på det varmeste at takke den højtærede socialminister, det høje ministerium og det høje ting — som jeg forstår tilslutter sig ministeriet i denne sag — for fremsættelsen af disse af lagtingets flertal vedtagne forslag til love for Færøerne angående aldersrente og invaliderente. Med disse love giver man de gamle og invaliderne på Færøerne en forsorg, der står på højde med den, man yder de gamle og invaliderne i den øvrige del af kongeriget.

Jeg tør sige, at man næppe kan tænke sig noget værdigere og smukkere bevis for de virkelig gode ønsker og de ædle motiver, — skabelsen af den størst mulige lykke for det færøske folk —, der lå bagved gennemførelsen af den nye styrelsesform, end de foreliggende lovforslag. Når disse forslag ophøjes til lov, vil det løfte det økonomiske tryk, der har hvilet over de mange gamle og invaliderne på Færøerne. Det vil for dem blive den længe savnede solstråle, der spreder bekymringerne for det daglige udkomme og giver dem den for et lykkeligt liv aldeles påkrævede tryghed, ligesom det vil give dem troen på og glæden over samfundets solidaritet og ansvar også overfor de svage og dårligt stillede samfundsborgere på Færøerne.

Det ville være i overensstemmelse med ånden i den nye styrelsesordning, om administrationen af den sociale forsorg blev overdraget Færøernes landsstyre, men når flertallet er gået ind for, at administrationen — dog i det intimeste samarbejde med landsstyret på alle områder, hvor det drejer sig om skøn, og hvor der er brug for lokalt kendskab — skal henlægges til rigsombudsmanden, er begrundelsen den, at landsstyret endnu ikke har fået tid til rigtig at ordne sig med kontorer og kontorpersonale o. s. v. Det må nødvendigvis tage nogen tid, inden landsstyret har fundet sin faste form og erhvervet den for overtagelsen af en kompliceret administration nødvendige rutine. Men de sociale loves gennemførelse tåler ingen udsættelse.

Administrationen af den sociale forsorg på Færøerne har hidtil beroet hos amtet. Rigsombudet, der har overtaget amtets administrative apparat, har således forudsætningerne for uden nævneværdige vanskeligheder at overtage administrationen af de nye sociale love. Jeg føler mig overbevist om, at dette vil kunne ske i den bedste ånd og det bedste samarbejde med landsstyret og de lokale færøske myndigheder som f. eks. forstanderskaberne på de forskellige pladser.